

75. fejezet

Mikor válhatnak a gyermekek kereszténnyé? — Gyermekkorban a gondolkodás még nagyon fogékony a külvilág hatásaira, s könnyen formálható. Ezért tanítsátok a fiúkat és lányokat Isten szeretetére és tiszteletére!

{CG 486.1}

Isten azt szeretné, ha minden gyermek már kicsiny korában az Ő gyermeke lenne, s mint királyi családjának tagját fogadhatná be. Akármilyen fiatalok legyenek is, a gyermekek a hívő család tagjaivá válhatnak és gyönyörű tapasztalatokat szerezhetnek. Gyermeki szívük kész lehet az olyan hatások befogadására, amelyek végül tartósan bizonyulnak. Kitérhetik szívüket Jézus felé, s életüket a Megváltónak ajánlhatják. Krisztus kis misszionáriusokat formálhat belőlük. Egész gondolkodásmódjuk gyökeresen megváltozhat, úgy, hogy a bűn nem lesz kívánatos számukra, hanem utált és kerülendő dologgá válik. {CG 486.2}

Az életkornak nincs jelentősége — Egyszer megkérdeztek egy lelkészt: a gyermek hány éves korától reménykedhetünk, hogy kereszténnyé válik? „A kornak ehhez semmi köze - volt a válasz. - Jézus szeretete, a hit, a bizalom, a megnyugvás - mind olyan dolgok, amelyekkel egyezik a gyermeki természet. Ahogy egy gyermek bízni tud az édesanyjában, úgy tud bízni Jézusban is, és úgy tudja szeretni Őt. Krisztus a barátja is lesz, akit szeret és tisztel majd.” {CG 486.3}

Ezt a nagyon is helytálló kijelentést szem előtt kellene tartaniuk a szülőknek, hogy vigyázzanak, milyen példát mutatnak a fürkésző, mindent megfigyelő kicsi szemeknek. Vallásunkat át kell ültetnünk a gyakorlatba. Otthonainkban éppen olyan szükség van rá, mint az imádság házában. Viselkedésünkben ne legyen semmi rideg, vagy elutasító, hanem kedvességünk és vonzalmunk kifejezése tanúskodjék mindenkor arról, hogy meleg, szerető szív birtokosai vagyunk. Jézus legyen a család állandó, nagyra becsült vendége. Beszélgessünk vele, terheinket lábai elé rakva. Beszéljünk szeretetéről, kegyelméről és tökéletes jelleméről. Micsoda tanítást adhatnak így nap mint nap az istenfélő szülők gyermekeiknek, szidás és veszekedés helyett - ami úgyszemint segít - Jézus, a terhek hordozója elé tárva minden problémájukat és nehézségüket! A kicsinyek gondolatait úgy fordíthatják Jézus felé, mint ahogyan a kis virág nyiladozó szirmocskáival a nap felé fordul. {CG 486.4}

Minden tanítás beszéljen Isten szeretetéről! — Az első lecke, amit egy gyermeknek meg kell tanulnia, hogy Isten az ő Atyja. Ezt már legkorábbi éveikben meg kell tanítani nekik. A szülőknek meg kell érteniük, hogy ők a felelősök Isten előtt azért, hogy gyermekeikkel megismertessék mennyei Atyjukat... Foglalják bele minden egyes tanításba Isten szeretetét. {CG 487.1}

Az apák és anyák tanítsák Isten szeretetére a csecsemőt, a gyermeket és az ifjút egyaránt. A baba legelső szavai szóljanak Jézusról. {CG 487.2}

A gyermekeknek adott minden tanítás legyen kapcsolatban Krisztussal. {CG 487.3}

A legkisebb kortól kezdve ismerkedjen a gyermek Isten dolgaival. Egyszerű szavakkal beszéljen az anya Krisztus földi életéről, s ami még ennél is több, mindennapi életébe vigye bele a Megváltó tanításait. Saját példája által mutassa meg a gyermeknek, hogy a jelenvaló élet felkészülés az eljövendőre, csak próbaidő az ember számára, amit azért kapott, hogy olyan jellemet formáljon, amely győzelemre segíti, és amely által bebocsátást nyerhet Isten országába. {CG 487.4}

Többre van szükségük alkalmi figyelmeztetéseknél — Mindent egybevetve, túl kevés figyelmet szenteltünk gyermekeinknek és fiataljainknak, akik nem fejlődtek úgy a keresztény életben, ahogyan fejlődhetek volna, ha a gyülekezeti tagok gyengéden és szeretettel fordulnak feléjük, és kifejezik vágyukat, hogy az Istennek átadott életben előrehaladjanak. {CG 488.1}

Az Úrnak nem szerez dicsőséget, ha elhanyagoljuk a gyermekeket... Többre van szükségük, mint az időnkénti figyelmeztetés, vagy elvétve egy-egy bátorító szó. Nevelésük kitartó, fáradságos, imádságos erőfeszítéseket igényel. Csak a szeretettől és együttérzéstől túlcserélődő szív érheti el a reménytelennek és közönyösnek mutakozó fiatalok szívét. {CG 488.2}

Jézus mondja: „Neveljétek nekem a gyermekeket!” — A szülők igyekezzenek megérteni, hogy gyermekeiket Isten udvarai számára kell nevelniük. Ha gyermekek vannak rájuk bízva, az annyit jelent, mintha Jézus ezt mondaná: „Itt vannak ezek a gyerekek, neveljétek őket úgy, hogy majd világítsanak a mennyei udvarokban.” Az első szavak között, amelyekre felfigyelnek, ott kell lennie Jézus nevének, s már egészen kicsi korukban az imádság zsámolyához kell vezetni őket. Gondolataik legyenek megtöltve az Úr életéből vett történetekkel, s képzeletükben élő valóság legyen az eljövendő világ dicsősége. {CG 488.3}

Már gyermekkorukban lehetnek keresztény tapasztalataik — Segítsetek gyermekeiteknek felkészülni a mennyei lakóhelyek elfoglalására, amelyeket Krisztus készített az őt szeretőknek! Segítsetek nekik, hogy elérjék a célt, melyet Isten jelölt ki számukra! Neveljétek őket úgy, hogy életük dicsőséget és tiszteletet szerezzen Jézusnak, aki azért halt meg, hogy örök életet adjon nekik Isten országában! Tanítsátok őket arra, hogy engedjenek a hívásnak: „Vegyétek fel magatokra az én igámat, és tanuljátok meg tőlem, hogy én szelíd és alázatos szívű vagyok, és nyugalmat találtok a ti lelketeknek! Mert az én igám gyönyörűsége, és az én terhem könnyű.” (Mt. 11:29-30) {CG 488.4}

Testvéreim, szent megbízatásokatok gyermekeitek nevelése! Szívük és értelmük addig a legfogékonyabb a jó benyomásokra, amíg fiatalok... Értessétek meg velük, hogy ki kell venniük részüket a munkából, s keresztény tapasztalatokat kell szerezniük már gyermekkorukban is. {CG 489.1}

Ha a szülők nem tekintik legfontosabb feladatuknak, hogy gyermekeik lábait a helyes ösvényre tereljék, akkor ők a rossz ösvényt választják maguknak. {CG 489.2}

A megtérés próbaköve: engedelmesség önként — Tanítsuk meg gyermekeinknek, hogy önszántunkból engedelmeskedni Isten akaratának: a legjobb bizonyág arra, hogy a magukat kereszténynek vallók valóban keresztények. Az Úr komolyan gondol minden szót, amit kijelentett. {CG 489.3}

A megújulás alapja: Isten törvénye — Isten törvénye legyen a nevelés alapja a családban. A szülők legszentebb kötelessége, hogy Isten parancsolatai szerint járjanak, s gyermekeiknek a legszigorúbb becsületesség példáját mutassák... {CG 489.4}

Isten törvénye az alapja minden valódi reformációnak. Világosan és határozottan a világ elé kell tárnunk az e törvény iránti engedelmesség szükségességét. A nagy reformmozgalomnak otthon kell kezdődnie. Az Isten törvénye iránti engedelmesség a legfőbb indítéka a szorgalomnak, takarékoságnak, hűségnek és az emberekkel szembeni igazságos bánásmódnak. {CG 489.5}

Tanítsátok a gyerekeknek Isten törvényeit! — Tanítjátok-e gyermekeiteket csecsemőkoruktól kezdve, hogy Isten törvényeit megtartsák? Értessétek meg velük, hogy jellemüket az isteni minta szerint kell formálniuk, hogy Krisztus kinyilatkoztathassa magát nekik. Ő készségesen megnyilatkozik a gyermekeknek is. Ennek példáját láthatjuk József, Sámuel, Dániel és társai történetében. Talán nem látszik elég világosan e hithősök életéből, hogy mit vár Isten a gyermekektől és fiataloktól? {CG 489.6}

A szülők kötelessége, hogy gyermekeiket már nagyon korán alkalmassá tegyék annak az ismeretnek a befogadására, amely megvilágítja számukra, mit is jelent Jézus követőjének lenni. {CG 490.1}

Egy megtért gyermek bizonyágtétele — A vallás segíti a gyermekeket a tanulásban és a hűséges munkavégzésben. Egy 12 éves kislány nagyon egyszerű szavakkal tett bizonyágot kereszténységéről: „Azelőtt nem szerettem tanulni, csak játszani. Lusta voltam az iskolában, és sokszor előfordult, hogy nem írtam meg a leckémet. Most mindent jól megtanulok, ami fel van adva, hogy örömet és dicsőséget szerezsek Istennek. Amikor a tanítók nem láttak, rendetlenül viselkedtem s bohóckodtam a gyerekeknek, hogy felhívjam magamra a figyelmüket. Most minden vágyam, hogy viselkedésemmel Isten tetszését vívjam ki, s az iskolai szabályokat pontosan betartom. Otthon önző módon viselkedtem, nem szerettem elvégezni a feladatokat, és mindig morogtam, ha anyukám elhívott a játék mellől, hogy segítsék neki. Most a legnagyobb öröm számomra, ha édesanyámnak bármiben segíthetek, és kifejezhetem, mennyire szeretem őt.” {CG 490.2}

Óvakodjatok a halogatástól! — Szülők, ha azt akarjátok, hogy gyermekeitek egyszer kereszténnyé váljanak,

akkor addig kezdjétek el őket fegyelmezni és irányítani, amíg elég fiatalok. Összpontosítsatok minden igyekezetet az üdvösségükre. Viselkedjétek úgy, mint akik tisztában vannak vele: azért bízták rátok a gyerekeket, hogy becses ékszerekké csiszoljátok őket, akik majd Isten országában ragyognak. Vigyázzatok, nehogy álomba ringassátok őket a pusztulás sötét verne felett a téves gondolattal, hogy még nem elég érettek megbánni bűneiket s megvallani Krisztusba vetett hitüket. {CG 490.3}

A nyolc-tíz-tizenkét éves gyermekek már elég idős ahhoz, hogy a személyes kereszténységről beszéljétek nekik. Ne tanítsátok azt, hogy ráérnek majd később megbánni bűneiket s hinni az Igazságban. Megfelelő neveléssel már nagyon fiatalon helyes nézet alakulhat ki bennük saját bűnös állapotukról, és arról, hogy Krisztus segítségével az üdvösség útján járhatnak. {CG 490.4}

Figyelmemet azokra a nagyszerű ígéretekre irányították, amelyeket olyan személyekről jegyeztek fel, akik már kora ifjúságukban Megváltójukat keresték. Prédikátor 12:3: „És emlékezzél meg a te Teremtődről ifjúságodnak idejében, míg a veszedelemnek napjai el nem jönnek, és míg el nem jönnek az esztendők, amelyekről azt mondod: nem szeretem ezeket.” Példabeszédek 8:17: „Én az engem szeretőket szeretem, és akik engem szorgalmasan keresnek, megtalálnak.” Izráel jó pásztora még ma is szól hozzánk: „Engedjétek hozzám jönni a gyerekeket, és ne tiltsátok el őket, mert ilyeneké az Istennek országa.” (Mk. 10:14) Tanítsátok gyermekeiteknek, hogy a fiatal kor a legalkalmasabb idő az Úr keresésére. {CG 491.1}

Irányítsátok őket a csecsemőkortól fiatalságukig! — Hagyni egy gyermeket, hogy természetes ösztöneit kövesse, egyenlő azzal, hogy engedjük őt megromlani s mesterré válni a gonoszságban. A helytelen nevelés eredménye már gyermekkorban megmutatkozik. Fiatalkorban kialakul az önző természet, majd ugyanez a felnőttkorba lépve bűnöket érlel. A szülői hanyagságról tanúskodó legelrettentőbb példák azok a gyermekek, akiket hagytak a saját akaratukat követve, a maguk választotta úton járni. A lejtőn való lecsúszást csak úgy lehet megakadályozni, ha olyan befolyással vesszük őket körül, amelyek megvédnek az Ellenség támadásaitól. Csecsemőkortól a kisgyermekkorig és gyermekkortól a fiatal-, majd a felnőttkorig állandóan helyes befolyás alatt kell állniuk. {CG 491.2}

Felkészítés az eljövendő próbára — Szülők, tegyétek fel magatoknak ezt a komoly kérdést: „Úgy neveltük-e gyermekünket, hogy engedjen a szülői tekintélynek és engedelmeskedjék Istennek, szeresse Őt, s törvényét élete legfőbb útmutatójaként tekintse? Arra neveltük-e, hogy Jézus misszionáriusa legyen, s mindenkor jól cselekedjen?” Hívó szülők, gyermekeiteknek még döntő küzdelmeket kell vívniuk az Úrért a próbák és nehézségek idején, s míg győzelmeket aratnak a béke Fejedelméért, addig saját maguknak is dicsőséget szereznek. Ám ha nem kaptak istenfélő nevelést, ha nem ismerik Jézust, ha nincs kapcsolatuk a mennyyel, akkor nem lesz erkölcsi erejük ellenállni a világi hatalmaknak, akik a menny Istene fölé helyezik magukat, s Jahve szombatja helyett egy hamis szombat megünneplésére kényszerítenek. {CG 491.3}